

214

1385. Διοικητικό έγγραφο. Ρόδος [γ].

A. L u t t r e l l, «Appunti sulle compagnie navarresi in Grecia: 1376-1404», *Miscellanea Agostino Pertusi* τ. 3, *Rivista di Studi Bizantini e Slavi* 3 (1983), σσ. 126-127.

215

1385-1422. Διαθήκη και αίτηση για απόδειξη είσπραξης. Βενετία, Μεθώνη [λ, ι].

A n g é l i k i T z a v a r a, «Un homme d'affaires du XIVème siècle en Morée Franque: Filippo dalle Mazze», *Θησαυρίσματα* 29 (1999), σσ. 105-108, αρ. 1-2.

216

1385-1486. Αποφάσεις της βενετικής Συγκλήτου. Βενετία, Ιεράπετρα, Κέρκυρα, Κισσάμος, Κορώνη, Κύθηρα, Λευκάδα, Μάνη, Μεθώνη, Ναύπλιο, Νεγροπόντε, Ι. Μ. Πάτμου, Πάτρα, Πισιδιάδα, Ρέθυμνο, Ρόδος, Σητεία, Χάνδακας, Χανιά [λ, ι].

H. N o i r e t (ed.), *Documents inédits pour servir à l'histoire de la domination vénitienne en Crète, de 1380 à 1485*, Paris 1893, σσ. 1-554²⁵³.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΡΟΠΩΛΗΣΕΙΣ ΤΥΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ

Βενετία, 1393, 11 Μαρτίου

«Quia in insula nostra Crete sunt multi qui faciunt mercatum cum habitatoribus et villanis dicte insule de caseo, et mutant eis ante terminum pecuniam, et dicti habitatores et villani faciunt tale forum, quod quando est tempus faciendi caseum, ipsi non possunt attendere pacta sua, ita quod aliqui coacti recedunt et aufugiunt et per istum modum dicta nostra insula disabitatur, et bonum sit obviare predictis, Vadit pars quod a modo in antea nullus possit nec audeat modo aliquo facere aliquid mercatum casei cum aliquo villano seu alio tenente et habente talia animalia in dicta insula, nec mutuare aliquam pecuniam ab dictam causam antequam sit factum, sub pena amittendi dictum caseum vel

253. Τα έγγραφα των σσ. 4-7 έχουν επαναδημοσιευτεί και στο Chrysostomides, *Monumenta Peloponnesiaca*, σσ. 63-66, αρ. 30-31 (πρβλ. σχετ. λήμμα 157 του παρόντος). Το έγγραφο των σσ. 199-200 έχει επαναδημοσιευτεί στο Πανοπούλου, *Venetiae quasi alterum Byzantium*, σ. 322, αρ. 9 (πρβλ. σχετ. λήμμα 73 του παρόντος). Το έγγραφο της σ. 461 έχει επαναδημοσιευτεί στο M. Manoussakas, «Recherches sur la vie de Jean Plousiadénos (Joseph de Méthone (1429?-1500))», *REB* 16 (1958), σ. 34 (πρβλ. σχετ. λήμμα 338 του παρόντος).

valorem ipsius et ultra hoc ypp. quinquaginta pro quolibet contrafaciente et qualibet vice; et si fuerit accusator, habeat tercium, commune tercium et rectores sive officiales quibus primo facta fuerit causa aliud tercium»²⁵⁴.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΚΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΤΟΚΟΓΛΥΦΙΑΣ.
ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΤΩΝ ΧΑΝΙΩΝ, ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ
ΑΝΩΤΑΤΟ ΟΡΙΟ ΣΤΟΝ ΤΟΚΟ

Βενετία, 1398

«Cum in civitate nostra Canea sint multi Judei dantes ad usuram XXV pro centenario et triginta, et in aliis terris et locis insule Crete Judei illorum locum dant solummodo XII pro centenario ad usuram, et bonum sit talibus obviare. Vadit pars quod Judei habitantes in Canea et etiam in omnibus aliis terris et locis nostris insule Crete non audeant dare ad usuram, nisi ad usque XII pro centenario secundum usum solitam et non ultra ullo modo vel ingenio, et si quis contra fecerit, cadat ad penam pedendi prodem et capitale; et si erit accusator per quem veritas sciatur habeat tercium, rector tercium et commune reliquum et teneatur dictus accusator de credentia»²⁵⁵.

217

1386. Απόφαση της βενετικής Συγκλήτου. Βενετία, Χάνδακας [λ].

R.-J. Loenertz, «De quelques îles grecques et de leur seigneurs Vénitiens au XIVe et XVe siècles», *SIK 14* (1972), σσ. 33-34, αρ. 1-2.

218

1386-1420. Διοικητικά έγγραφα και δικαστικές αποφάσεις. Χάνδακας [λ].

M. Μανούσας, «Νέα ανέκδοτα βενετικά έγγραφα (1386-1420) περὶ τοῦ κρητὸς ποιητοῦ Λεονάρδου Ντελαπόρτα», *KX 12* (1958), σσ. 391-405, αρ. 1-6Α· σσ. 408-431, αρ. 7-15.

ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΕΙΣ ΧΕΙΡΑΣ ΤΡΙΤΟΥ

Χάνδακας, 1391 (m.v. 1390), 14 Φεβρουαρίου

«Die XIII mensis februarii suprascripti.

Petrus Spagnolo, gastaldo, retulit iussu dominij intradixisse in manibus ser Leonardi Delaporta et ser Petri Rosso, tanquam procuratores ser Berti De la Porta, yperpera ducenta et ultra, que ipsi procuratores confessi fuerunt habere in suis manibus de bonis ||et rationibus|| dicti ser Berti De la Porta et dicta yperpera dictus ser Bertus tenebatur dare ser Nicolao Pasqualigo infra certum terminum. Et hoc interdictum factum fuit ad petitionem ser Angeli Pasqualigo, qui debet habere et recipere a suprascripto ser Nico-

254. σ. 55.

255. σ. 94.